

Κεφαλλονιά και αργότερα δίδαξαν σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας πριν φθάσουν μετά από πάμπολλες περιπέτειες και ταλαιπωρίες στη Μόσχα στις 5 Μαρτίου του 1685 όπου ίδρυσαν τη Σλαβο-Γρέκο-Λατινική Ακαδημία - ένα δηλαδή ρωσικό πανεπιστήμιο ελληνικής κατεύθυνσης.

Οι δύο λόγοι αδελφοί συνέβαλαν τα μέγιστα στην ρωσική παιδεία και ορθοδοξία, ενώ σημαντικότατο είναι το συγγραφικό τους έργο. Να σημειωθεί ότι κατά διαστήματα είχαν πέσει σε δυσμένεια των διαφόρων πολιτικών και θρησκευτικών αρχών και είχαν υποστεί διώγμούς. Στο τέλος, όμως, το τεράστιο έργο τους αναγνωρίστηκε και τιμήθηκαν ανάλογα. Ο Ιωαννίκιος πέθανε το 1717 και ενταφιάστηκε κοντά στην Ακαδημία. Ο Σωφρόνιος πέθανε 13 χρόνια αργότερα και ο ενταφιασμός του έγινε στη Μονή Ναβοσπάσκι.

ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ

Η ψυχοσύνθεση και γενικά οι συμπεριφορές του ρωσικού και του ελληνικού λαού έχουν πολλές ομοιότητες.

Οι Ρώσοι γενικά είναι ανοικτοί χαρακτήρες, φωνακλάδες και γλεντζέδες όπως οι Έλληνες. Είναι ακόμα γαλαντόμοι και ζουν για να απολαύσουν τη ζωή. Δουλεύουν, οι περισσότεροι σκληρά, για να ζήσουν και δεν ζουν για να δουλεύουν. Διακρίνονται για τη θρησκευτικότητα τους και την ευγενική τους συμπεριφορά.

Ακόμα οδηγούν ριψοκίνδυνα - όπως οι Έλληνες - αλλά σέβονται τους πεζούς που διασκίζουν, πάνω στις διαβάσεις, τους τεράστιους δρόμους των μεγαλουπόλεων, συμπεριφορά άγνωστη για τον Έλληνα οδηγό. Θα πρέπει ακόμα να προσθέσω ότι έχουν μια βαθειά εκτίμηση προς τον ελληνικό λαό, άλλοτε δικαιολογημένη και άλλοτε - πρέπει να ομολογήσω - αδικαιολόγητη. Άκουσα έναν κύριο σε διπλανό τραπέζι εστιατορίου που έλεγε στην κυρία που καθόταν δίπλα του: «Τι θέλεις να μου πεις ότι η κατάσταση είναι τόσο σοβαρή που χρειάζεται Έλληνας γιατρός;»!

Οι Ρώσοι επίσης συχνά λένε «η Ελλάδα έχει τα πάντα! Προφανώς πρόκειται για αναφορά στην... αρχαία Ελλάδα.

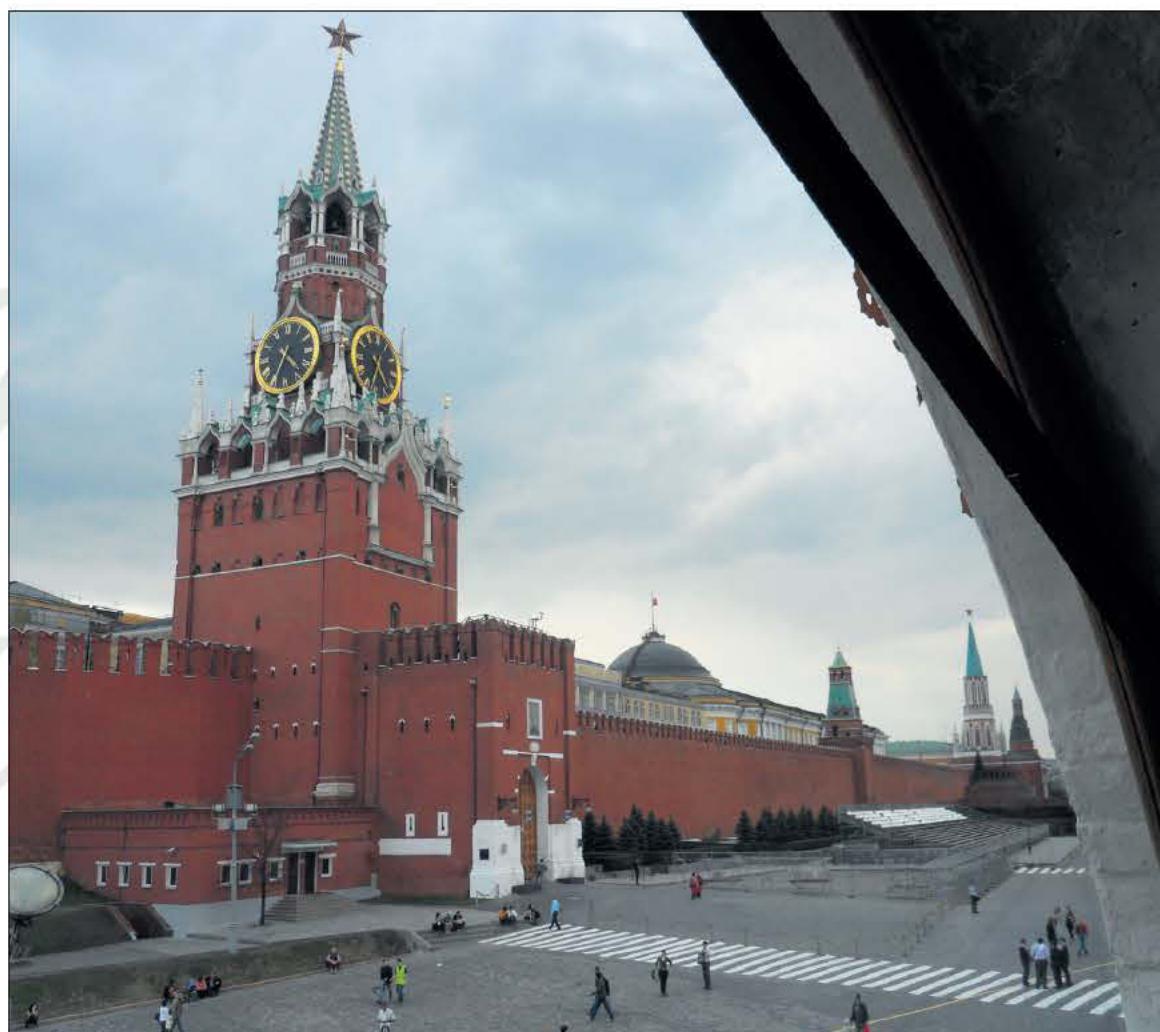
ΤΟ ΜΕΤΡΟ

Το Μετρό της Μόσχας - στο οποίο απασχολούνται 38.000 άτομα - είναι το δεύτερο στον κόσμο σε ότι αφορά την κίνηση επιβατών, μετά το Μετρό του Τόκιο. Κάθε μέρα, κατά μέσο όρο, το χρονιμοποιούν πάνω από 7 εκατομμύρια επιβάτες, ενώ το ρεκόρ είναι 9 περίπου εκατομμύρια.

Διαθέτει 12 γραμμές που τέμνονται σχηματίζοντας ένα είδος μαργαρίτας ενώ όλες συνδέονται με ένα δακτύλιο. Το συνολικό μήκος των γραμμών είναι 306 χιλιόμετρα και ο αριθμός των σταθμών ανέρχεται σε 185. Η συντριπτική πλειοψηφία των σταθμών είναι υπόγειοι και ο βαθύτερος βρίσκεται 84 μέτρα κάτω από την

Το άγαλμα των αδελφών Λειχούδη, κοντά στην Κόκκινη Πλατεία της Μόσχας.

Το Κρεμλίνο και ένα μικρό μέρος της Κόκκινης Πλατείας.

Το μοναδικό Θέατρο Μπολσού. Η δύσκολη ανακαίνιση και αναβάθμιση του κόστισε 500 εκατομμύρια ευρώ! Στο αέτωμά του διακρίνεται ο βυζαντινός δικέφαλος αετός.

επιφάνεια της γης. Όπως γίνεται αντιληπτό για να εξυπρετηθεί το επιβατικό κοινό χρειάζονται κυλιόμενες σκάλες, αμέτρητες κυλιόμενες σκάλες, που το συνολικό τους μήκος ξεπερνά τα 67 χιλιόμετρα, όσο δηλαδή η απόσταση Αθήνα-Κόρινθος! Η μεγαλύτερη κυλιόμενη σκάλα έχει μήκος 124 μέτρα.

Το Μετρό της Μόσχας άρχισε να λειπουργεί στα μέσα της δεκαετίας του 1930 με συνολικά 13 σταθμούς και μήκος γραμμών μόλις 11 χιλιομέτρων.

Το δαιδαλώδες αυτό αστικό σιδηροδρομικό δίκτυο δεν διαθέτει πίνακα δρομολογίων γιατί απλούστατα κάθε 30 με 40 περίπου δευτερόλεπτα περνά ένα τρένο από κάθε σταθμό!

Εκείνο, όμως, που εντυπωσιάζει περισσότερο τον εποκέπιπτο είναι η διακόσμηση των σταθμών ιδίως των κεντρικών! Πρόκειται, ωρίμας υπερβολή, για ένα «ρεσιτάλ» μάρμαρου, πολυελαίων και χρωμάτων. Μια μέρα βγαίνοντας από ένα σταθμό του Μετρό, μέσα στα μιλιόνια των επιβατών άκουσα βροντερές ελληνικές φωνές. Ο επικεφαλής της ομάδας Ελλήνων έκανε καταγραφή «κεφαλών». Όπως μου είπαν ήταν η Βυζαντινή Χορωδία Θεοσαλονίκης που βρισκόταν στη Μόσχα για μια σειρά εμφανίσεων.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΜΟΣΧΑΣ

Πριν μερικά χρόνια ιδρύθηκε στη Μόσχα το Κέντρο Ελληνικού Πολιτισμού. Ιδρύτρια και ψυχή του Κέντρου η Δρ Δώρα Γιαννίτση. Το Κέντρο αναπτύσσει αξιόλογη πολιτιστική και επιμορφωτική δράση. Στα διάφορα τμήματά του διδάσκονται την ελληνική γλώσσα εκαποντάδες Ρώσοι.

Στο δικτυόποιο του Κέντρου αναφέρεται μεταξύ άλλων: «... Αυτή τη σημείη διανύουμε μία

Η δρ Δώρα Γιαννίτση

νέα σελίδα στην ιστορία του ελληνισμού στη Ρωσία. Η σταθεροποίηση της κοινωνικο-πολιτικής και οικονομικής κατάστασης στη Ρωσία, η ενίσχυση της ελληνικής κοινότητας, το ολοένα και περισσότερο αυξανόμενο ενδιαφέρον απέναντι στον ελληνικό πολιτισμό, την ελληνική ιστορία και την ελληνική γλώσσα εκ μέρους τόσο εκπροσώπων της ομογένειας όσο και φιλελλήνων, δημιουργούν προϋποθέσεις και επιβάλλουν την αναγκαιότητα νέας ώθησης και νέου παλμού στην ανάπτυξη των ελληνορωσικών σχέσεων και του Ελληνισμού στη Ρωσία, κάτι που αποτελεί και προορισμό του Κέντρου Ελληνικού Πολιτισμού».

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ